1/7/2025

یادگیری ماشین

فاز اول پروژه

Ali Sadeghian 400101464 Amirreza Tanevardi 400100898 SUT

بخش تئورى

يرسش 1

سعی کنید درباره مفهوم توابع پتانسیل در یک میدان مارکف کمی توضیح بدهید و یک مثال از یک میدان مارکف به همراه توابع پتانسیل اش بزنید. توجه کنید مثال میتواند بسیار ساده باشد اما حتما باید مقادیر عددی تعیین گردد و توضیحات هم تا حد ممکن کوتاه و هدفمند باشند.

مفهوم توابع پتانسیل در میدان مارکوف:

توابع پتانسیل توابع غیرمنفی مرتبط با گروههای خاص (cliques) در گراف هستند که ساختار وابستگی بین متغیرها را مشخص کرده و برای تعریف توزیع احتمالی کلی میدان مارکوف به کار میروند.

مثال:

غرض کنید یک میدان مارکوف با 3 گره A , B , C و یالهای A – B , B – توزیع احتمال کلی:

$$P(A,B,C) = \frac{1}{Z} \psi_{AB}(A,B) \psi_{BC}(B,C)$$

برای $A, B, C \in \{0,1\}$ داریم:

توابع پتانسیل:

$$\psi_{AB}(A,B) = e^{A.B}, \psi_{BC}(B,C) = e^{BC}$$

ثابت نرمالسازى:

$$Z = 6 + 2e + e^2$$

پرسش 2

3 نوع از توابع یتانسیل را نام برده و یارامتر های آنها را مشخص کنید.

توابع پتانسیل در میدان مارکوف برای بیان تأثیر روابط بین گرهها در گراف استفاده می شوند. در اینجا سه نوع اصلی از توابع پتانسیل را توضیح می دهیم:

1. يتانسيل يال:(Edge Potential

این تابع، تعامل بین دو گره متصل j و را نشان میدهد. برای مثال، اگر گرهها مقادیری مانند X_j داشته باشند، این تابع میتواند به شکل $\psi_{ij}(X_i,X_j)=e^{\theta_{ij}X_iX_j}$ باشد.

. پارامتر کلیدی: $heta_{ij}$ که وزنی است برای بیان شدت رابطه بین دو گره.

2. يتانسيل گره:(Node Potential

این تابع اثر یک گره منفرد روی توزیع کلی را مدل می کند. برای یک گره i، می توان این تابع را به صورت این تابع اثر $\psi_i(X_i)=e^{ heta_i X_i}$

ست. $oldsymbol{ heta}_i$ که نشان دهنده میزان اهمیت یا بایاس گره است. $oldsymbol{ heta}_i$

3. پتانسیل گروه خاص:(Clique Potential)

این نوع تابع، تعاملات چندین گره که یک گروه خاص را تشکیل میدهند، توصیف میکند. برای گروهی از گرهها $V_C(X_C) = \sum_{i \in C} e^{\theta_i X_i}$ تعریف می شود.

. پارامترهای کلیدی: $heta_i$ برای هر گره در گروه، که نقش آنها در تعامل کلی را مشخص می کند.

این توابع در کنار هم به میدان مارکوف کمک می کنند تا روابط پیچیده بین متغیرها را در قالب یک مدل ساده تر نمایش دهد.

يرسش 3

به علت اینکه پیدا کردن آنالیزی پارامترها برای بیشینه سازی عبارت بالا به طور عمومی ممکن نیست در خیلی از مواقع از روش روش را توضیح بدهید.

این روش برای بیشینه سازی یک تابع (مانند لگاریتم درستنمایی) استفاده می شود. ایده اصلی آن حرکت در جهت شیب مثبت تابع است:

- 1. محاسبه گرادیان: مشتق جزئی تابع هدف $L(\theta)$ نسبت به پارامترها.
 - 2. بەروزرسانى پارامترها:

$$\theta = \theta + \eta \nabla_{\theta} L(\theta)$$

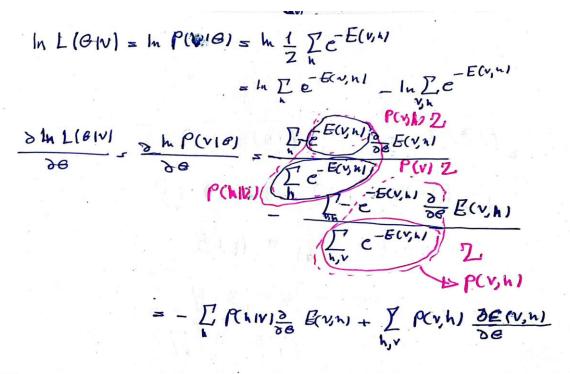
که در آن η نرخ یادگیری است.

3. تكرار: این فرآیند تا زمانی ادامه می یابد که مقدار تابع همگرا شود.

پرسش 4

نشان دهید:

$$\frac{\partial \ln(L(\theta \mid v))}{\partial \theta} = -\sum_{v} p(h|v) \frac{\partial E(v,h)}{\partial \theta} + \sum_{v,h} p(v,h) \frac{\partial E(v,h)}{\partial \theta}$$

CS Scanned with CamScanner

پرسش 5

با توجه به توضیحات داده شده در مورد نحوه عملکرد ماشین بولتزمن، این ساختار در چه بخش هایی از یادگیری ماشین می تواند استفاده شود؟

(Recommendation Systems): سیستمهای توصیه گر

ماشین بولتزمن محدود (RBM) در سیستمهای توصیه گر برای پیشنهاد محصولات یا خدمات به کاربران استفاده میشود.

جزئيات:

- در سیستمهای توصیه گر، ماتریسی از تعاملات کاربران و آیتمها داریم که برخی ورودی ها خالی هستند (مثلاً یک کاربر به برخی فیلمها امتیاز نداده است).
 - RBMبا یادگیری روابط پنهان میان کاربران و آیتمها میتواند این مقادیر گمشده را پیشبینی کند.
 - در اینجا، نورونهای لایه نمایان (Visible) نشان دهنده کاربران یا آیتمها هستند و نورونهای لایه پنهان (Hidden)وابستگیهای غیرمستقیم میان آنها را کشف می کنند.
- مثال عملی :در سیستم توصیه فیلم، مدل می تواند با استفاده از دادههای قبلی، امتیاز یک کاربر به فیلمهای ندیده را پیشبینی کرده و پیشنهاد دهد.

(Pretraining in Deep Learning): پیش آموزش شبکههای عمیق. ۲

RBMبه عنوان یکی از اجزای اصلی در شبکههای باور عمیق (Deep Belief Networks - DBN) به کار میرود.

جزئيات:

- در یادگیری عمیق، RBMها می توانند به صورت لایهبهلایه برای پیش آموزش وزنها استفاده شوند.
- ابتدا هر RBM وزنهای یک لایه را یاد می گیرد و سپس لایه بعدی روی خروجی لایه قبلی آموزش داده می شود.
 - این پیش آموزش باعث می شود مدل به یک نقطه بهینه نزدیک تر شود و بهبود عملکرد در مسائل پیچیده مانند دسته بندی تصاویر یا پردازش زبان طبیعی را تضمین کند.
 - مثال عملی :در دستهبندی تصاویر مجموعه داده MNIST ، از DBN که از چندین RBM تشکیل شده برای پیش آموزش وزنها و بهبود دقت دستهبندی استفاده می شود.

۳ .بازسازی دادههای گهشده:(Data Imputation)

RBMمى تواند مقادير گمشده در دادهها را با استفاده از وابستگىهاى يادگرفته شده بين متغيرها تخمين بزند.

جزئيات:

- در مجموعه دادههای واقعی، اغلب برخی مقادیر در ستونهای مختلف ناقص هستند.
- RBMبا مدل سازی احتمال مشترک بین متغیرها، مقادیر از دست رفته را پیش بینی می کند.
- فرآیند یادگیری شامل بهروزرسانی وزنها با استفاده از دادههای کامل و سیس تخمین مقادیر ناقص است.
- مثال عملی: در پایگاه داده بیماران، اگر اطلاعاتی مانند قد، وزن یا فشار خون برخی بیماران ناقص باشد، RBM می تواند این مقادیر را تخمین زده و پایگاه داده را کامل کند.

پرسش 6

ثابت كنيد:

$$P(H_i = 1|v) = \sigma(\sum_{j=1}^m \omega_{ij}v_j + c_i)$$

$$P(V_i = 1|vh) = \sigma(\sum_{i=1}^n \omega_{ij} h_i + b_j)$$

$$\begin{array}{l}
\rho(H_{i}=1|v) = 6\left(\sum_{j=1,0}^{N} w_{i}^{*} v_{j}^{*} + C_{i}\right) \\
\rho(V_{j}=1|h) = 6\left(\sum_{j=1,0}^{N} w_{i}^{*} h_{j}^{*} + b_{j}\right) \\
\rho(H_{i}=1|v) = \frac{P(H_{i}=1,H_{j}^{*} v)}{P(v)}, \quad H' = \begin{cases} h_{i} J_{ipk} \\
\frac{P(V_{j}=1,h')}{P(V_{j},h_{i}=1,h')} + \rho(V_{j},h_{i}=1,h') \\
\frac{P(V_{j}=1,h')}{P(V_{j},h_{i},h_{j}^{*} + P_{j}^{*} v_{j}^{*} + P_{j}^{*} v_{j}^$$

برای به روز رسانی پارامتر ها، نیاز داریم مشتق های جزئی تابع هدف را نسبت به پرامتر ها حساب کنیم .مشتق های جزئی زیر را بدست آورده و تا حد امکان آنها را ساده کنید.

$$\frac{\partial \ln L(\theta|v)}{\partial \omega_{ij}}, \frac{\partial \ln L(\theta|v)}{\partial b_j}, \frac{\partial \ln L(\theta|v)}{\partial c_i}$$

نشان دهید پاسخ شما به صورت زیر میتواند نوشته شود:

$$\frac{\partial \ln L(\theta|v)}{\partial \omega_{ij}} = \frac{1}{l} \sum_{v \in S} \left[\mathbb{E}_{p(h|v)}(v_j h_i) - \mathbb{E}_{p(v,h)}(v_j h_i) \right] = \langle v_j h_i \rangle_{data} - \langle v_j h_i \rangle_{model}$$

$$\frac{\partial \ln L(\Theta|V)}{\partial \Theta} = \frac{F}{h} P(h|V) \frac{\partial E(V,h)}{\partial \Theta} + \frac{F}{h^{V}} P(V,h) \frac{\partial E(h)}{\partial \Theta}$$

$$\frac{\partial \ln L(\Theta|V)}{\partial W} = \frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial W} \right) + \frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial \Theta} \right)$$

$$\frac{\partial \ln L(\Theta|V)}{\partial W_{ij}} = -\frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial W_{ij}} \right) + \frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial \Theta} \right)$$

$$\frac{\partial \ln L(\Theta|V)}{\partial W_{ij}} = -\frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial W_{ij}} \right) + \frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial W_{ij}} \right)$$

$$\frac{\partial \ln L(\Theta|V)}{\partial W_{ij}} = -\frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial W_{ij}} \right) + \frac{F}{h^{V}} \left(\frac{\partial E(V,h)}{\partial W_{ij}} \right)$$

$$\frac{\partial E(V,h)}{\partial W_{ij}} = \frac{\partial W_{ij}}{\partial W_{ij}} \left(-\frac{F}{h^{V}} \sum_{i} W_{i}^{i} - \frac{F}{h^{V}} \sum_{i} W_{i}^{i} -$$

$$\frac{\partial \ln L(\theta|V)}{\partial \omega_{ij}} = \frac{1}{L} \sum_{V \in S} \left(\frac{\mathbb{E}(V_j h_i)}{h^{\nu} P(h_i e)} - \frac{\mathbb{E}(V_j h_i)}{h^{\nu} P(V_j h_i)} \right) = \frac{\mathbb{E}(\mathbb{E}(V_j h_i))}{V_{\nu} P(V_j h_i)} = \frac{\mathbb{E}(\mathbb{E}(V_j h_i))}{V_{\nu} P(V_j h_i)} = \frac{\mathbb{E}(V_j h_i)}{V_{\nu} P(h_i h_i)} = \frac{\mathbb{E}(V_j h_i)}{V_{\nu}$$

CS Scanned with CamScanner

پرسش 9

 $D_{KL}(p_{data}||p_{theta}) - D_{KL}(p_{theta}^k - p_{theta})$ نشان دهید که بهینه کردن $CD_k(\theta, \nu_0)$ معادل با بهینهسازی است.

نشان دهید که با افزایش k مقدار بهینه CD معادل با تخمینگر بیشینه درست نمایی است.

$$\nabla \ln P_{g}(v) = -\prod_{k} \rho(k | v) \frac{\partial E(v, k)}{\partial e} + \prod_{j,k} \frac{P_{i}(j, j)}{\partial e} \frac{\partial E(v, k)}{\partial e} \qquad (2) b \stackrel{d}{=} \frac{\partial e}{\partial e} \stackrel{d}{=} 1$$

$$\nabla_{g} \left(D(P_{dut} | R_{g}) - D(P_{g}^{e} | R_{g}) \right)$$

$$\nabla_{g} \left(D(P_{dut} | R_{g}) - D(P_{g}^{e} | R_{g}) \right)$$

$$= \prod_{i} \left(\prod_{k} \frac{P_{i}(k | v)}{\partial e} \right) = -\prod_{i} \frac{P_{i}(v_{i}, j)}{\partial e} \stackrel{d}{=} \frac{\partial E(v_{i}, k)}{\partial e}$$

$$= \prod_{i} \left(\prod_{k} \frac{P_{i}(k | v)}{\partial e} \right) - \prod_{i} \frac{P_{i}(v_{i}, k)}{\partial e} \stackrel{d}{=} \frac{\partial E(v_{i}, k)}{\partial e}$$

$$= \prod_{i} \left(\prod_{k} \frac{P_{i}(k | v)}{\partial e} \right) - \prod_{i} \frac{P_{i}(v_{i}, k)}{\partial e} \stackrel{d}{=} \frac{\partial E(v_{i}, k)}{\partial e}$$

$$= \prod_{i} \frac{\partial A(P_{i}^{e}, P_{i})}{\partial e} \stackrel{d}{=} \frac{\partial P_{i}^{e}}{\partial e}$$

یافته های قسمت های قبل خود را، با الگوریتم divergence contrastive step-k توجیح کنید، در مورد پیچیدگی این الگوریتم، و انتظار شما از خروجی مدل بعد از اعمال یادگیری با استفاده از این الگوریتم بحث کنید.

```
Algorithm 1. k-step contrastive divergence

Input: RBM (V_1, \ldots, V_m, H_1, \ldots, H_n), training batch S

Output: gradient approximation \Delta w_{ij}, \Delta b_j and \Delta c_i for i=1,\ldots,n,

j=1,\ldots,m

1 init \Delta w_{ij} = \Delta b_j = \Delta c_i = 0 for i=1,\ldots,n, j=1,\ldots,m

2 forall the \mathbf{v} \in S do

3 \mathbf{v}^{(0)} \leftarrow \mathbf{v}

4 for t=0,\ldots,k-1 do

5 for i=1,\ldots,n do sample h_i^{(t)} \sim p(h_i \mid \mathbf{v}^{(t)})

6 for j=1,\ldots,m do sample v_j^{(t+1)} \sim p(v_j \mid \mathbf{h}^{(t)})

7 for i=1,\ldots,n, j=1,\ldots,m do

8 \Delta w_{ij} \leftarrow \Delta w_{ij} + p(H_i = 1 \mid \mathbf{v}^{(0)}) \cdot v_j^{(0)} - p(H_i = 1 \mid \mathbf{v}^{(k)}) \cdot v_j^{(k)}

\Delta b_j \leftarrow \Delta b_j + v_j^{(0)} - v_j^{(k)}

10 \Delta c_i \leftarrow \Delta c_i + p(H_i = 1 \mid \mathbf{v}^{(0)}) - p(H_i = 1 \mid \mathbf{v}^{(k)})
```

همانطور که مشاهده می کنیم درحلقه اول سعی داریم از مدل نمونه برداری کنیم (p_{theta}^t) در حلقه دوم با استفاده از رابطه قسمت 9 و قسمت 7، وزنها را بروز می کنیم. اگر از بخش 7 بیاد بیاوریم:

$$\frac{\partial \ln L(\theta N)}{\partial \omega_{ij}} = + \underbrace{\mathbb{E}(v_{j}h_{i})}_{h \sim P(h_{i}v_{i})} - \underbrace{\mathbb{E}(v_{j}h_{i})}_{v_{j}h \sim P(v_{j}h_{i})}$$

$$\frac{\partial \ln L(\theta N)}{\partial b_{i}} = \underbrace{\mathbb{E}(v_{j})}_{h \sim P(N)} - \underbrace{\mathbb{E}(v_{j})}_{v_{j}h \sim P(v_{j}h_{i})}$$

$$\frac{\partial \ln L(\theta N)}{\partial \omega_{i}} = \underbrace{\mathbb{E}(h_{i})}_{h \sim P(N)} - \underbrace{\mathbb{E}(h_{i})}_{v_{j}h \sim P(v_{j}h_{i})}$$

پدیت v_i می توان وزنها را آبیدیت v_i می توان وزنها را آبیدیت ارد، برابر امید آنهاست، با ضرب آنها در v_i می توان وزنها را آبیدیت نمود. همچنین با جایگذاری p_{theta}^t با p_{theta}^t می توان به روابط بالا دست یافت.

پیچیدگی زمانی

• در هر مرحله از یادگیری:

نمونه گیری از واحدهای پنهان و مشاهده شده به ترتیب دارای پیچید گی O(n) و O(m) است، که n تعداد واحدهای پنهان و m تعداد واحدهای مشاهده است.

به روزرسانی وزنها و بایاسها نیز دارای پیچیدگی $O(n \cdot m)$ است.

• براى كل الگوريتم:

با توجه به اینکه این بهروزرسانیها برای k-مرحله و برای تمام نمونههای مجموعه آموزشی |S| تکرار میشود، پیچیدگی کلی الگوریتم برابر است با $O(|S|\cdot k\cdot (m\cdot n+m+n))$

انتظارات از خروجی مدل

1. یادگیری بازنمایی فشرده:

بعد از آموزش، مدل باید ویژگیهای مهم دادههای ورودی را استخراج کند و این ویژگیها را در واحدهای پنهان خود ذخیره کند. این موضوع می تواند در کاربردهایی مانند خوشهبندی یا کاهش ابعاد داده مؤثر باشد.

2. مدلسازی توزیع دادهها:

مدل باید بتواند توزیع احتمالی دادههای آموزشی را بهخوبی تقریب بزند. این ویژگی کمک میکند تا دادههای مشابه با دادههای آموزشی با احتمال بیشتری بازتولید شوند.

3. سرعت یادگیری مناسب:

الگوریتم با مقدار k کوچک، مانند k=1، سرعت یادگیری بالایی دارد، اما ممکن است دقت گرادیان کافی را نداشته باشد. با این حال، این تنظیم معمولاً برای دادههای با پیچیدگی کمتر مناسب است.

4. تولید دادههای جدید:

یکی از قابلیتهای مهم RBM، توانایی تولید دادههایی است که شباهت زیادی به دادههای اصلی دارند. این ویژگی در کاربردهایی مانند بازسازی تصویر یا تولید دادههای مصنوعی بسیار مفید است.

پرسش 11

همانطور که تا الان مشاهده کردید، ماشین بولتزمن مناسب کار کردن با داده های باینری است، $v,h \in \mathbb{R}$ هر دو متغیر های باینری هستند، آیا ممکن است این مدل ها را برای داده های پیوسته استفاده کرد؟ پیشنهاد شما چیست، برای $v,h \in \mathbb{R}$ و همچنین $v,h \in [0,1]$ آیا با الگوریتم های مشابه با الگوریتم قبل میتوان این مدل ها را آموزش داد؟

۱ .دادههای پیوسته

برای کار با دادههای پیوسته، استفاده از Gaussian-Bernoulli RBMیا Gaussian RBMپیشنهاد می شود. در این مدل، فرض بر این است که دادههای قابل مشاهده (۷) از توزیع گاوسی پیروی می کنند. بنابراین، واحدهای قابل مشاهده پیوسته بوده و واحدهای پنهان همچنان باینری باقی می مانند. برای این مدل، تابع انرژی به صورت زیر تعریف می شود:

$$E(v,h) = \sum_{i=1}^{n} \frac{(v_i - b_i)^2}{2\sigma_i^2} - \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{m} \frac{\omega_{ij}v_ih_j}{\sigma_i} - \sum_{j=1}^{m} c_jh_h$$

در این رابطه:

- باياس واحدهاي قابل مشاهده است. b_i, c_i
- . انحراف معیار دادههای پیوسته را نشان می σ_i

وزن اتصال بین واحدهای قابل مشاهده و واحدهای پنهان است. ω_{ij}

برای آموزش این مدل، لازم است که علاوه بر وزنها و بایاسها ، مقادیر نیز بهدرستی تخمین زده شوند.

۲ .دادههای در بازه [0,1]

برای دادههایی که در بازه [0,1] قرار دارند (مانند دادههای نرمالسازی شده یا احتمالات)، می توان از همان مدل Bernoulli RBM ستفاده کرد، اما با این فرض که مقادیر دادهها نشان دهنده احتمال هستند. در این حالت:

- نمونه گیری از دادهها با استفاده از مقادیر احتمالی در نظر گرفته می شود.
- همچنان می توان از فرآیند استاندارد Gibbs Sampling برای آموزش استفاده کرد.

۳ .استفاده از الگوريتم Contrastive Divergence

الگوریتم Contrastive Divergence (CD) که معمولاً برای آموزش RBM استفاده می شود، برای دادههای پیوسته یا در بازه [0,1] نیز قابل استفاده است، اما تغییرات زیر لازم است:

- در Gaussian RBM ، هنگام نمونه گیری از $v^{(t)}$ ، به جای استفاده از توزیع برنولی، باید از توزیع گاوسی استفاده شود.
- ساير بخشهاى الگوريتم مانند محاسبه گراديان وزنها و بهروزرساني باياسها مشابه نسخه استاندارد باقي ميمانند.

بخش عملی

در این بخش از گزارش، کد های زده شده را بررسی می کنیم.

پیش پردازش داده ها

```
transform = transforms.Compose([
        transforms.ToTensor(),
        transforms.Lambda(lambda \times : (x > 0.5).float()) # Binarize the data
        #transforms.Normalize((0.5,), (0.5,))
    ])
# Load the MNIST dataset
def load mnist(batch size=64):
        train_dataset = datasets.MNIST(
            root="./data",
            train=True,
            transform=transform,
            downLoad=True
        test_dataset = datasets.MNIST(
            root="./data",
            train=False,
            transform=transform,
            downLoad=True
        train_loader = DataLoader(
            train_dataset,
            batch_size=batch_size,
            shuffle=True
        test_loader = DataLoader(
            test_dataset,
            batch_size=batch_size,
            shuffle=False
        return train_loader, test_loader
train_loader, test_loader = load_mnist()
```

کد بالا برای لود کردن دیتاست MNIST و انجام بعضی پیش پردازش ها بر روی آن نوشته شده است.

در این کد ابتدا یک transform برای انجام بعضی تبدیلات بر روی دیتاست تعریف می کنیم. این تبدیلات شامل تغییر داده

به ساختار tensor و باینری کردن عکس ها است. باینری کردن به این صورت اتفاق می افتاد که تمام پیکسل هایی که مقدارشان از 0.5 بالاتر است را به عنوان پیکسل با مقدار 1 و بقیه پیکسل ها را به عنوان پیکسل با مقدار 0 در نظر می گیریم.

سپس تابع load_mnist برای لود کردن دیتاست های train و test (با اعمال تبدیلات گفته شده) و سپس ساخت DataLoader با استفاده از این دیتاست ها نوشته شده است. batch_size انتخابی برای DataLoader ها 64 است.

در بخش بعدی، برای نمایش بعضی از نمونه های دیتاست تابع visualize_samples نوشته شده است. این تابع یک DataLoader را به عنوان ورودی گرفته و سپس با لود کردن یک batch ، نمونه داده را نمایش میدهد. همانطور که معلوم است، عکس ها باینری شدهاند و تمام پیکسل ها یا 1 و یا 0 هستند.

پیاده سازی الگوریتم و یادگیری

در این بخش، کلاس مدل اصلی Restricted Boltzmann Machine نوشته شده است. متد ها و بخش های مختلف این کلاس توضیح داده می شود.

```
class RBM:
def __init__(self, input=None, n_visible=784, n_hidden=128, W=None,
hbias=None, vbias=None, numpy rng=None):
self.n_visible = n_visible
self.n_hidden = n_hidden
if numpy rng is None:
numpy_rng = np.random.RandomState(1234)
if W is None:
a = 1. / n_{visible}
W = numpy_rng.uniform(-a, a, size=(n_visible, n_hidden))
if hbias is None:
hbias = np.zeros(n_hidden)
if vbias is None:
vbias = np.zeros(n_visible)
self.W = W
self.hbias = hbias
self.vbias = vbias
self.numpy_rng = numpy_rng
def sigmoid(self, x):
return 1 / (1 + np.exp(-x))
def sample_h_given_v(self, v):
h_mean = self.sigmoid(np.dot(v, self.W) + self.hbias)
h_sample = self.numpy_rng.binomial(size=h_mean.shape, n=1, p=h_mean)
return h_mean, h_sample
def sample_v_given_h(self, h):
v_mean = self.sigmoid(np.dot(h, self.W.T) + self.vbias)
v_sample = self.numpy_rng.binomial(size=v_mean.shape, n=1, p=v_mean)
return v_mean, v_sample
def gibbs_hvh(self, h0_sample):
v_mean, v_sample = self.sample_v_given_h(h0_sample)
h_mean, h_sample = self.sample_h_given_v(v_sample)
return v_mean, v_sample, h_mean, h_sample
def contrastive divergence(self, data, k=1, lr=0.1):
```

```
ph_mean, ph_sample = self.sample_h_given_v(data)
chain_start = ph_sample
for step in range(k):
if step == 0:
nv mean, nv_sample, nh_mean, nh_sample = self.gibbs_hvh(chain_start)
else:
nv_mean, nv_sample, nh_mean, nh_sample = self.gibbs_hvh(nh_sample)
self.W += lr * (np.dot(data.T, ph_sample) - np.dot(nv_sample.T, nh_mean))
len(data)
self.vbias += lr * np.mean(data - nv sample, axis=0)
self.hbias += lr * np.mean(ph_sample - nh_mean, axis=0)
def reconstruct(self, v):
h = self.sigmoid(np.dot(v, self.W) + self.hbias)
reconstructed_v = self.sigmoid(np.dot(h, self.W.T) + self.vbias)
return reconstructed_v
def save_model(self, file_path):
with open(file_path, 'wb') as f:
pickle.dump(self, f)
@staticmethod
def load_model(file_path):
with open(file_path, 'rb') as f:
return pickle.load(f)
```

1. تابع سازنده (__init__)

این تابع هنگام ایجاد یک نمونه از کلاس RBM فراخوانی می شود و پارامترها و وزنهای اولیه مدل را تنظیم می کند:

- n_visible: تعداد نرونهای لایه ورودی (پیشفرض 784 برای تصاویر 28×28).
 - n_hidden : تعداد نرونهای لایه مخفی (پیش فرض 128).
 - W: ماتریس وزن بین لایههای ورودی و مخفی.
 - hbias: باياس لايه مخفى.
 - vbias: باياس لايه ورودي.
 - numpy_rng: برای ایجاد اعداد تصادفی استفاده میشود.

نكات:

• اگر W تعریف نشده باشد، وزنها به صورت تصادفی مقداردهی میشوند.

بایاسها (vbias) و vbias) به صورت پیش فرض صفر تنظیم می شوند.

2. تابع sigmoid

این تابع، تابع فعال سازی سیگموید را پیاده سازی می کند:

$$\sigma(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$

برای محاسبه احتمالها در مدل استفاده می شود.

3. تابع sample_h_given_v

این تابع نورونهای لایه مخفی (h) را با توجه به نرونهای لایه ورودی (v) نمونه گیری می کند:

- ابتدا مقادیر متوسط (میانگین احتمال) نرونهای مخفی با استفاده از وزنها و بایاس محاسبه میشود.
 - سپس مقادیر باینری 0) یا (1برای هر نرون مخفی، بر اساس توزیع برنولی نمونه گیری میشوند.

4. تابع sample_v_given_h

این تابع مشابه تابع قبلی است، اما نرونهای لایه ورودی (۷) را با توجه به نرونهای لایه مخفی (h) نمونه گیری می کند.

5. تابع gibbs_hvh

این تابع یک گام نمونه گیری گیبز (Gibbs Sampling) را انجام می دهد:

- ابتدا با استفاده از نرونهای مخفی(h) ، لایه ورودی (v) را نمونه گیری می کند.
- سپس با استفاده از لایه ورودی نمونه گیری شده، لایه مخفی را نمونه گیری می کند .این گام در زنجیره مارکوف (Markov Chain) استفاده می شود.

6. تابع contrastive_divergence

الگوریتم (Contrastive Divergence (CD) را پیادهسازی می کند که ابزار اصلی آموزش و به روز کردن وزن های مدل است. ورودی های تابع به این شکل هستند:

data: دادههای ورودی برای آموزش.

- k: تعداد گامهای نمونه گیری گیبز (پیشفرض 1).
 - ان نرخ یادگیری (پیشفرض 0.1).

هدف : بهروزرسانی وزنها(W) ، بایاس ورودی (vbias) و بایاس مخفی (hbias) با استفاده از تفاوت بین دادههای واقعی و دادههای بازسازیشده توسط مدل

محاسبه مقادير اوليه لايه مخفى

تابع ابتدا احتمالهای فعال شدن نرونهای مخفی را با توجه به دادههای واقعی محاسبه می کند:

```
ph_mean, ph_sample = self.sample_h_given_v(data)
```

- ph_mean: ميانگين احتمال فعال شدن نرونهاي مخفي.
- ph_sample: نمونههای باینری نرونهای مخفی که از توزیع برنولی تولید شدهاند.

این مقادیر نشاندهنده "نمایش اولیه (Initial Representation) "دادههای ورودی در فضای لایه مخفی هستند.

شروع زنجيره گيبز

نمونه گیری از زنجیره گیبز با استفاده از نمونههای لایه مخفی (ph_sample) آغاز می شود:

```
chain_start = ph_sample
```

اجرای گامهای گیبز(Gibbs Sampling)

برای بهبود بازسازی دادهها، نمونه گیریهای متوالی با استفاده از زنجیره مارکوف انجام می شود. تعداد این نمونه گیریها با پارامتر k مشخص می شود:

```
for step in range(k):
    if step == 0:
        nv_mean, nv_sample, nh_mean, nh_sample =
    self.gibbs_hvh(chain_start)
    else:
        nv_mean, nv_sample, nh_mean, nh_sample =
    self.gibbs_hvh(nh_sample)
```

- مرحله ۱:(Sample v): ۱ مرحله
- مرحله ۲:(Sample h): ۷ سپس دادههای مخفی دوباره نمونه گیری میشوند.

بهروزرسانی وزنها و بایاسها

پس از انجام نمونه گیری، وزنها و بایاسها با استفاده از تفاوت بین دادههای واقعی و بازسازی شده تنظیم می شوند:

```
self.W += lr * (np.dot(data.T, ph_sample) - np.dot(nv_sample.T,
nh_mean)) / len(data)
```

- بەروزرسانى W
- op.dot(data.T, ph_sample) نصرب داخلی بین دادههای واقعی و مقادیر اولیه لایه مخفی.
- o np.dot(nv_sample.T, nh_mean: ضرب داخلی بین دادههای بازسازی شده و مقادیر بازسازی شده لایه مخفی.
 - o تفاوت این دو، گرادیان وزنها را نشان می دهد.

```
self.vbias += lr * np.mean(data - nv_sample, axis=0)
self.hbias += lr * np.mean(ph_sample - nh_mean, axis=0)
```

- **بهروزرسانی vbias**: میانگین تفاوت بین دادههای واقعی و بازسازی شده.
- بهروزرسانی hbias: میانگین تفاوت بین مقادیر اولیه و بازسازی شده لایه مخفی.

Contrastive Divergence به دنبال کاهش تفاوت (واگرایی) بین توزیع دادههای واقعی و توزیع دادههای بازسازی شده توسط مدل است. این کاهش واگرایی منجر به یادگیری بهتر روابط بین دادهها می شود.

7. تابع reconstruct

این تابع یک ورودی را دریافت می کند و نسخه بازسازی شده آن را برمی گرداند:

- 1. ابتدا ورودی به فضای ویژگیهای مخفی نگاشت میشود.
- 2. سپس از ویژگیهای مخفی برای بازسازی ورودی استفاده میشود.

8. تابع save_model

مدل آموزشداده شده را در یک فایل ذخیره می کند. از کتابخانه pickleبرای سریال سازی استفاده می شود.

9. تابع load_model

مدل ذخیرهشده را از یک فایل بارگذاری می کند و برای استفاده آماده می کند.

حال برای آموزش مدل تابع زیر نوشته شده است. در این تابع بر اساس hyperparameter های داده شده، ابتدا یک مدل rbmساخته می شود سپس این مدل با استفاده از DataLoader ای که در اختیارش گذاشته شده و متد contrastive_divergence آموزش داده می شود .

همچنین در هر epoch خطای بازسازی روی داده های test محاسبه شده و print می شود. این کار برای نظارت بر روند آموزش صورت گرفته است.

```
def train_rbm(train_loader, test_loader, n_visible, n_hidden, learning_rate,
epochs, k):
    rbm = RBM(n_visible=n_visible, n_hidden=n_hidden)

for epoch in range(epochs):
    for batch, _ in train_loader:
        batch = batch.view(-1, n_visible).numpy()
        rbm.contrastive_divergence(batch, k=k, lr=learning_rate)

    test_data = next(iter(test_loader))[0].view(-1, n_visible).numpy()
    reconstruction = rbm.reconstruct(test_data)
    loss = np.mean((test_data - reconstruction) ** 2)
    print(f"Epoch {epoch + 1}, k={k}: Reconstruction Loss = {loss:.4f}")

return rbm
```

در این بخش، hyperparameter ها مشخص شده، مدل ها آموزش داده می شوند و سپس در فایل های pkl. ذخیره می شوند.

```
# Parameters
num_visible = 28 * 28 # Number of visible units
num_hidden = 256
learning_rate = 0.1
epochs = 15
print("Training RBM with k=1")
rbm_k1 = train_rbm(train_loader, test_loader, num_visible, num_hidden,
learning rate, epochs, k=1)
rbm_k1.save_model("rbm_k1.pkl")
print("Training RBM with k=5")
rbm_k5 = train_rbm(train_loader, test_loader, num_visible, num_hidden,
learning_rate, epochs, k=5)
rbm_k5.save_model("rbm_k5.pkl")
print("Training RBM with k=10")
rbm_k10 = train_rbm(train_loader, test_loader, num_visible, num_hidden,
learning_rate, epochs, k=10)
rbm k10.save model("rbm k10.pkl")
```

توابع زیر به ترتیب برای ساخت نمونه با استفاده از مدل و نمایش نمونه های ساخته شده، نوشته شدهاند. نحوه ساخت نمونه به این ترتیب است که یک ماتریس تصادفی را به عنوان لایه ورودی به مدل میدهیم سپس با استفاده از نمونه گیری گیبز به تعداد num_gibbs_steps خروجی را میسازیم.

```
def generate_samples(rbm, num_samples=6, num_gibbs_steps=100):
      random_visible = np.random.rand(num_samples, rbm.n_visible) > 0.5
      for _ in range(num_gibbs_steps):
          _, random_visible = rbm.sample_h_given_v(random_visible)
          _, random_visible = rbm.sample_v_given_h(random_visible)
      return random_visible
def visualize_generated_samples(generated_samples):
      fig, axes = plt.subplots(1, len(generated_samples), figsize=(15, 3))
      for i, sample in enumerate(generated_samples):
          axes[i].imshow(sample.reshape(28, 28), cmap="gray")
          axes[i].axis("off")
      plt.show()
```

خروجی های مدل ها به این شکل هستند:

Generating samples from RBM with k=1

Generating samples from RBM with k=10

نمایش روند نمونه سازی

در این بخش با استفاده از تابع زیر یک ویدیو از تمام حالت های لایه ورودی (visible) در حین ساخت نمونه میسازیم. ویدیو ساخته شده در فایل ارسالی وجود دارد.

```
# Animate the MCMC improvement process
def animate_mcmc(rbm, num_samples=1, num_gibbs_steps=800,
output file="mcmc animation.mp4"):
        random visible = (np.random.rand(num samples, rbm.n visible) >
0.5).astype(float)
        fig, ax = plt.subplots(figsize=(5, 5))
        img = ax.imshow(random_visible[0].reshape(28, 28), cmap="gray",
animated=True)
        ax.axis("off")
        def update(frame):
            nonlocal random visible
            _, random_visible = rbm.sample_h_given_v(random_visible)
            _, random_visible = rbm.sample_v_given_h(random_visible)
            img.set_array((random_visible[0].reshape(28, 28) >
0.5).astype(float))
            return [img]
        writer = FFMpegWriter(fps=10, metadata=dict(artist="RBM Animation"),
bitrate=1800)
        with writer.saving(fig, output_file, dpi=100):
            for frame in range(num_gibbs_steps):
                update(frame)
                writer.grab_frame()
print("Animating the MCMC process for RBM with k=5")
animate_mcmc(rbm_k5, output_file="mcmc_animation_k5.mp4")
```

کنترل روی نمونه های تولیدی

برای کنترل کردن نمونه های تولیدی مدل می توان از Conditional Restricted Boltzmann Machine استفاده کرد.

پیشنهاد ما برای ایجاد این کنترل اضافه کردن 10 نورون به لایه ورودی به عنوان نشاندهنده لیبل ورودی ها و نمونه های ساخته شده است. به این صورت که هنگام آموزش علاوه بر خود عکس ورودی، لیبل عکس نیز به عنوان یک بردار-one hotبه لایه ورودی داده می شود.

و همگام تولید نمونه نیز میتوان 10 نورون لایه ورودی را برابر با بردار one-hot لیبل دلخواه قرار داد و بقیه لایه را با مقادیر تصادفی پر کرد. در حین نمونه گیری گیبز نورون های مربوط به لیبل تغییر پیدا نمی کنند ولی در ساخت مقادیر لایه پنهان تأثیر گذارند.

یک پیاده سازی اولیه از این مدل به این صورت انجام شده است. اما نمونه های تولیدی به طور کامل کنترل نمی شوند. یک دلیل محتمل برای این امر، کم بودن تاثیر آنهاست.

```
class ConditionalRBM:
    def __init__(self, n_visible=784, n_hidden=256, n_labels=10,
numpy_rng=None):
        self.n visible = n visible
        self.n_hidden = n_hidden
        self.n_labels = n_labels
        if numpy_rng is None:
            numpy_rng = np.random.RandomState(1234)
        self.numpy rng = numpy rng
        # Weight matrix, and biases for hidden and visible units
        self.W = numpy_rng.uniform(
            Low=-0.1, high=0.1, size=(n_visible + n_labels, n_hidden)
        self.hbias = np.zeros(n hidden, dtype=np.float32)
        self.vbias = np.zeros(n_visible + n_labels, dtype=np.float32)
    @staticmethod
    def sigmoid(x):
        return 1.0 / (1.0 + np.exp(-x))
    def sample h given v(self, v):
        h_mean = self.sigmoid(np.dot(v, self.W) + self.hbias)
        h_sample = self.numpy_rng.binomial(n=1, p=h_mean, size=h_mean.shape)
        return h mean, h sample
```

```
def sample v given h(self, h, fixed label=None):
       v_mean = self.sigmoid(np.dot(h, self.W.T) + self.vbias)
       # If we want to fix the label portion, override the last n labels
entries
       if fixed_label is not None:
           v_mean[:, -self.n_labels:] = fixed_label
       v_sample = self.numpy_rng.binomial(n=1, p=v_mean, size=v_mean.shape)
       return v_mean, v_sample
   def gibbs_hvh(self, h_sample_start, fixed_label=None):
        v_mean, v_sample = self.sample_v_given_h(h_sample_start,
fixed label=fixed label)
       h_mean, h_sample = self.sample_h_given_v(v_sample)
       return v_mean, v_sample, h_mean, h_sample
   def contrastive_divergence(self, data, labels, k=1, lr=0.1):
        # Combine data and labels into a single visible vector
       v0 = np.hstack((data, labels))
       ph_mean, ph_sample = self.sample_h_given_v(v0)
       h_sample = ph_sample
        for step in range(k):
           v_mean, v_sample, nh_mean, nh_sample = self.gibbs_hvh(
                h_sample, fixed_label=labels
           h_sample = nh_sample # continue chaining
        self.W += lr * (
            np.dot(v0.T, ph_sample) - np.dot(v_sample.T, nh_mean)
        ) / len(data)
        self.vbias += lr * np.mean((v0 - v_sample), axis=0)
        self.hbias += lr * np.mean((ph_sample - nh_mean), axis=0)
   def reconstruct(self, v):
       h = self.sigmoid(np.dot(v, self.W) + self.hbias)
       return self.sigmoid(np.dot(h, self.W.T) + self.vbias)
   def generate(self, label, num_samples=1, num_gibbs_steps=100):
        label one hot = np.zeros((num samples, self.n labels))
```

```
label = np.array(label, ndmin=1)
label_one_hot[np.arange(num_samples), label] = 1

# Start with random visible units, and attach the chosen labels
random_vis = self.numpy_rng.rand(num_samples, self.n_visible)
v = np.hstack((random_vis, label_one_hot))

for _ in range(num_gibbs_steps):
    _, h_sample = self.sample_h_given_v(v)
    _, v = self.sample_v_given_h(h_sample, fixed_label=label_one_hot)

return v[:, :-self.n_labels]

def save_model(self, file_path):
    with open(file_path, 'wb') as f:
        pickle.dump(self, f)

@staticmethod
def load_model(file_path):
    with open(file_path, 'rb') as f:
        return pickle.load(f)
```

بقیه اجزای کد مانند قبل است. نمونه های تولیدی توسط این مدل را میبینیم:

```
# Generate samples for label '6'
num_gen = 6
generated_images = crbm.generate(label=[6] * num_gen, num_samples=num_gen,
num_gibbs_steps=800)

# Visualize generated samples
fig, axes = plt.subplots(1, num_gen, figsize=(15, 3))
for i, sample in enumerate(generated_images):
    axes[i].imshow(sample.reshape(28, 28), cmap="gray")
    axes[i].axis("off")
plt.show()
```


